

21. ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ

1946 Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ ομιλεί για τα «Ηνωμένα Κράτη της Ευρώπης».

1947 Δημιουργία της Μπενελούξ με τη συμμετοχή του Βελγίου, Κάτω Χωρών και Λουξεμβούργου.

1949 Δημιουργία του Συμβουλίου της Ευρώπης.

1950 Ο Ζαν Μοννέ προτείνει στο Γάλλο Υπουργό Εξωτερικών Ρομπέρ Σουμάν και στο Γερμανό Καγκελάριο Κόνραντ Αντενάουερ τη διαχείριση της αγοράς άνθρακα και χάλυβα από ανεξάρτητη αρχή.

1951 Συνθήκη των Παρισίων και εγκαθίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (CECA). Συμμετέχουν η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και οι τρεις χώρες της Μπενελούξ.

1957 Συνθήκη της Ρώμης και ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ). Συμμετέχουν οι έξι χώρες της CECA.

1968 Καθιέρωση ενός κοινού εξωτερικού τελωνειακού δασμολογίου.

1969 Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Χάγης. Για πρώτη φορά Σύνοδος Κορυφής εκφράζει την πρόθεσή της για τη δημιουργία μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

1971 Λήξη των συμφωνιών του Μπρέττον-Γουντς.

1972 Συμφωνίες της Βασιλείας και εφαρμογή του ευρωπαϊκού νομισματικού φιδιού.

1973 Είσοδος του Ηνωμένου Βασιλείου, της Δανίας και της Ιρλανδίας στην ΕΟΚ.

1979 Έναρξη εφαρμογής του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος (ΕΝΣ) και δημιουργία της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Μονάδας (ΕCΜ).

1981 Είσοδος της Ελλάδας στην ΕΟΚ.

1985 «Λευκή Βίβλος»: 282 προτάσεις Οδηγιών για την εξάλειψη, στο εσωτερικό της Κοινότητας, των φυσικών, τεχνικών και οικονομικών συνόρων.

1986 Είσοδος της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στην ΕΟΚ. Υπογραφή της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Πράξης: κατάργηση όλων των εμποδίων για τη λειτουργία της κοινής αγοράς το αργότερο μέχρι την 1/1/1993.

1990 Ενοποίηση της Γερμανίας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πιστοποιεί τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα της Κύπρου και την ικανότητά της να γίνει πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

1992 Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση: Εγκαθίδρυση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης σε τρία στάδια. Δικαίωμα παρέκκλισης (derogation) στο Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δανία.

1993 Συνθήκη του Σένγκεν για την ελεύθερη κυκλοφορία των κατοίκων μέσα στα γεωγραφικά όρια όλων των χωρών που συμμετέχουν.

1994 Σύσταση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος (ΕΝΙ).

1995 Είσοδος της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πράσινο Βιβλίο της Commission και εισήγηση του ΕΝΙ για τη μετάβαση στο ενιαίο νόμισμα. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Μαδρίτης υιοθετεί τις ανωτέρω προτάσεις και ορίζει το χρονοδιάγραμμα για τη σταδιακή εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος. Το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της Ε.Ε. εκφράζει τη θέληση της Ε.Ε. να ενσωματώσει την Κύπρο. Αποφασίζει όπως οι διαπραγματεύσεις για την ένταξη αρχίσουν 6 μήνες μετά τη λήξη της Διακυβερνητικής Διάσκεψης.

1996 Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φλωρεντίας. Υιοθετούνται οι προσανατολισμοί του ECOFIN για ένα νέο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα για τις χώρες-out, ένα σύμφωνο δημοσιονομικής σταθερότητας και για τη διερεύνηση της δυνατότητας φορολογικής σύγκλισης. Το Συμβούλιο αποδέχεται επίσης την εισήγηση της Commission για ένα σύμφωνο εμπιστοσύνης που θα αφορά την απασχόληση. Στις 14/12/96 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δουβλίνου εγκρίνει καταρχήν το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης και τις γενικές κατευθυντήριες αρχές του Μηχανισμού Συναλλαγματικών Ισοτιμιών Νο 2.

1997 Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Άμστερνταμ. Νέα Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (Συνθήκη του Άμστερνταμ). Εγκρίνεται οριστικά ο νέος ΜΣΙ Νο 2, το ψήφισμα για το Σύμφωνο Σταθερότητας και το ψήφισμα για την Ανάπτυξη και την Απασχόληση. Ειδικό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για την Απασχόληση και Τακτικό Ε.Σ. του Λουξεμβούργου: κατευθυντήριες αρχές για την Απασχόληση, συντονισμός της οικονομικής πολιτικής, άτυπο Euro - X Council και διεύρυνση της Ε.Ε.

1998 Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνέρχεται στις 2 και 3/5/1998 στις Βρυξέλλες και α) επιλέγει τα κράτη - μέλη που θα μετέχουν από 1/1/99 στην ΟΝΕ, β) καθορίζει τις αμετάκλητες ισοτιμίες μεταξύ των νομισμάτων των κρατών της ζώνης, γ) ορίζει τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο και τα μέλη του Εκτελεστικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.